

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂRE/ nr. 374
din data de 29.11.2010

Dosar nr.: 303/2010

Petiția nr.: 6502/13.08.2010

Petent: F L M

Reclamat: Ministerul Finanțelor Publice

Obiect: Situație discriminatorie în acordarea indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate în baza O.U.G. 158/2005.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1 F L M cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str.Apolodor nr.17, sector 5 ;

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Plângerea vizează situația discriminatorie instituită de art.10 din OUG 158/2005 prin plafonarea indemnizației de maternitate aferentă concediului medical de sarcină și lăuzie la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. **6502/13,08,2010**, formulată de către petentă, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 6820/31.08.2010 și 6821/31.08.2010, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 21.09.2010, părțile nu s-au prezentat. Ministerul Finanțelor Publice a depus un punct de vedere, iar petenta a trimis note scrise înregistrate cu nr.7296/20.09.2010

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. În memoriul său, înregistrat cu nr. 6502 din 13.08.2010, petenta a solicitat C.N.C.D să constate discriminarea săvârșită de Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice sau de orice entitate ar rezulta din analiza prezentei petiții, prin aplicarea prevederilor din OUG 185/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate. Petenta susține și probează prin adeverințele de venit anexate că, așa cum prevede art. 10 din OUG 158/2005, în ultimele 6 luni anterioare datei de 12 iulie 2010, dată de la care se află în concediu medical pentru sarcină și lăuzie, a realizat un venit total de 75.192,76 lei, sumă la care dacă s-ar aplica procentul de 85% statuat de același articol ar rezulta o sumă brută de 507,25 lei pe zi lucrătoare. Ori, din economia art.10 din OUG 158/2005 rezultă că legiuitorul a limitat acordarea acestei indemnizații la plafonul de 12 salarii minime brute pe țară, rezultând o indemnizație pentru concediu medical mai mică decât cea la care se considera îndreptățită petenta. Aceasta susține că i se crează o situație discriminatorie prin plafonarea veniturilor care se iau în considerare la stabilirea indemnizației și inexistența unei plafonări la stabilirea contribuțiilor obligatorii aferente veniturilor respective, fiind astfel în situația de plăti contribuții pentru venituri mai mari decât cele luate în calcul la stabilirea indemnizației.

4.1.2. În urma ridicării excepției de necompetență materială de către C.N.C.D. prin adresa cu nr. 6821/31.08.2010, petenta a respins excepția de necompetență invocată din oficiu prin adresa cu nr. 7296/20.09.2010, motivat de faptul că prin petiție nu se atacă ordonanțele și hotărârile Guvernului ci regimul juridic discriminator instituit de Statul român și nu se solicită constatarea neconstituționalității actului normativ, ci constatarea discriminării.

Susținerile Ministerului Finanțelor Publice

4.2.1. Reclamata, prin adresa din data de 20.09.2010, cu privire la excepția de necompetență materială ridicată din oficiu de către C.N.C.D. consideră excepția întemeiată prin raportare la dispozițiile art. 18 alin.1 din OG 137/2000 privind competențele de soluționare a CNCD, astfel că acesta nu se poate substitui instanțelor judecătorești, respectiv Curții Constituționale, și să dea curs soluționării prezentei petiții atâta timp cât în aceasta se afirmă că dispozițiile din OUG nr.158/2005 sunt în contradicție cu prevederile art. 16 alin. 1 și art. 20 din Constituția României.

4.2.2. Reclamata ridică și excepția lipsei calității de reprezentant al Statului Român în raport de obiectul petiției, respectiv OUG 158/2005, proiect de act normativ elaborat de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, iar Normele de aplicare a prevederilor acestui act au fost aprobate prin ordin comun al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, coroborat cu dispozițiile art.25 din Decretul nr.31/1954 care precizează că Statul participă ca subiect de drepturi și obligații prin Ministerul Finanțelor afară de cazurile în care legea stabilește anume alte organe în acest scop, și cu dispozițiile art.2 alin.1, art.3 alin.1 pc.1 și 25 și art.70 din HG 11/2009 prin care se statuează că în domeniul politicilor publice și actelor normative din domeniul muncii, familiei și protecției sociale atribuția de reprezentare în fața instanțelor de judecată o are Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și nu Ministerul Finanțelor Publice.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că obiectul petiției vizează prevederile discriminatorii ale OUG 185/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

5.2. În drept, având în vedere prevederile legale, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.3. Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a bazei de calcul a contribuțiilor aferente veniturilor diferită de baza de calcul a indemnizațiilor acordate prin același act normativ, respectiv OUG 158/2005 nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin art.28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor și O.G. 137/2000, republicată.

5.4. De asemenea există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.5. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.(Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008).

5.6. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Necompetența materială a CNCD-ului cu privire la obiectul petiției, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare ;
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

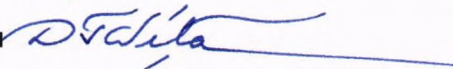
ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

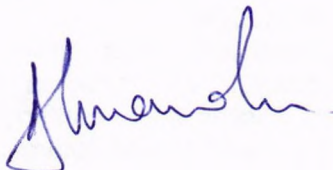
NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

POP Ioana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.**

